

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA
Director: Rafael Nadal.
Directors adjunts: Juan Luis Duran i Sebastián Serrano.
Subdirectors: Iosu de la Torre, Bernat Casella, José Antonio Sorolla i Joan Manuel Perdigó.
Director d'art: Ferran Grau. Delegat a Madrid: Manuel Vilasoro.

ÀREES. Tancament: Alfons Ribera. Opinió: Enric Sala i Albert Garrido. Internacional: Marta López. Política: Carles Colis. Economia: Joaquín Piomero. Societat: Luis Mauri. Catalunya: Miguel Ángel Maestro. Gran Barcelona: Javier Belmonte. Esports: David Torres. Icult: Teresa Cendrós. Dominical: Pau Arenós. Edició gràfica: Xavier Jubierre i Ferran Sanja. Diagramació: Ricard Sans. Infografia: Ricard Gracia. Documentació: Mireia Casado. Edició en català: Ricard Fitè. Edició digital: Pep Puig.
Secretari general de redacció: Xavier Martínez Chico. Directora de Comunicació: Montserrat Baldomà.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen posicions personals.

Els jutges estrenyen el setge a Berlusconi

Impunitat que perseguia el primer ministre d'Itàlia, Silvio Berlusconi, amb la llei aprovada l'any passat, que atorgava immunitat judicial a les quatre primeres autoritats de l'Estat durant els seus mandats, es va esvaïr ahir quan el Tribunal Constitucional va sentenciar que es tracta d'una norma anticonstitucional. Pels 15 magistrats, la llei viola el principi d'igualtat de tots els ciutadans davant la llei i desautoritza completament l'argument esgrimit pels advocats de Berlusconi: que el cap del Govern és un *primus supra pares* (per sobre dels seus iguals).
Més enllà dels tecnicismes jurídics, el que realment importa és que Berlusconi, llevat que es guardi algun as a la màniga –que

no s'ha de descartar–, no podrà seguir bloquejant dos processos en què es troba imputat: un per fals testimoni davant d'un tribunal de l'advocat David Mills, condemnat a quatre anys i mig de presó per un jutge de Milà, i un altre per la facturació per sobre del preu acordat de drets de televisió realitzada per Mediaset, el grup multimèdia propietat del primer ministre. En tots dos casos, Berlusconi s'exposa a ser condemnat a penes de presó.
Per això la importància política de la sentència excedeix de bon tros el joc normal entre institucions i el sistema de garanties propi de la democràcia. Perquè al quedar a la mercè dels jutges italians, Berlusconi també queda sotmès a una opinió pública sovint anestesiada per l'estratègia

de propaganda desplegada pels mitjans de comunicació que controla el primer ministre. I aquesta resolució obre una bretxa en l'heterogènia aliança de dretes que governa Itàlia amb una tendència inusitada a neguitejar propis i estranys.
En qualsevol cas, la història de la Itàlia contemporània, des dels dies de l'operació Mans Netes, demostra que l'acció dels jutges ha estat sempre la més eficaç per sanejar la política. Al contrari de la dels polítics, entregats sovint a inèrcies inconfessables. De manera que potser aquesta sentència aconseguirà el que la llicenciosa vida de Berlusconi, l'assetjament a la premsa independent articulada des del poder i les mostres de mal gust prodigades pel primer ministre no han aconseguit: que els que el van votar deixin de riure-li les gràcies i que li exigeixin responsabilitats pel seu escandalós comportament de cada dia. Es tracta d'una necessitat d'estricta higiene democràtica per prestigiar el sistema i desencoratjar els oportunistes.

L'escola, més al dia

Si no hi ha una imparable marxa enre, el conseller d'Educació ratificarà pròximament la decisió del Consell Escolar de Catalunya d'avançar una setmana l'inici del curs escolar a partir del 2010-2011. D'aquesta forma, els estudiants es reincorporaran a les aules els primers dies de setembre en lloc de fer-ho, com passa ara, després del dia 10. És una mesura clarament sensata, davant la qual, si alguna cosa s'hi pot objectar, és que no hagi arribat molt abans. Una sincronia més gran entre el calendari laboral –el dels pares dels alumnes– i l'escolar és una necessitat palmària que ha de redundar en benefici de les famílies i, per extensió, de l'eficiència a les empreses.
La reforma és tímida, perquè encara seguiran sent moltes (11) les setmanes d'estiueig escolar. Però és un primer pas al qual

n'han de seguir uns altres, de manera que els períodes de festa quedin més ben distribuïts al llarg de l'any. Una setmana de vacances escolars a finals de febrer –la que s'introduirà a canvi de l'avançament del curs al setembre– és una mesura que, com s'ha demostrat a França, té efectes positius en el sector turístic, encara que el més primordial serà que els col·legis ofereixin activitats extraescolars per als alumnes amb pares que no vulguin o no puguin pagar l'estada dels fills a la neu ni tinguin qui se'n faci càrrec a casa.
El que Educació no ha aconseguit variar és la jornada intensiva al juny a les escoles públiques. Els mestres defensen que les classes segueixin acabant a les 13.00 hores per la calor que fa a la tarda, poc apta per a la docència, diuen. Però a l'escola concertada no es dóna aquesta excepció, que contraria l'esperit d'homologació d'horaris.

Noms propis

Dolores de Cospedal
Secretària general del PP
Malgrat el contingut del sumari del cas Gürtel, la dirigent del PP va seguir insistint ahir que el seu partit està perseguint pel fiscal general de l'Estat, la vicepresidenta primera i el ministre de l'Interior.

Enrique Múgica
Defensor del Poble
Els desmentiments del Defensor del Poble de la seva proposta de substituir Adolfo Suárez per un militant van quedar ahir desautoritzats per Jordi Pujol, que va citar tres llibres i va rebular amb un «ho sap tothom».

Damià Barceló
Director de l'ICRA
L'Institut Català de Recerca de l'Aigua (ICRA), que dirigirà a Girona, és un centre pioner i de referència mundial per investigar el cicle de l'aigua, des de la captació fins a la distribució per al consum.

César Alierta
President de Telefónica
Telesp, la filial de Telefónica al Brasil, llançarà una oferta de compra pel 100% de l'empresa de telefonia brasilera GVT per la qual també havia expressat l'interès la multinacional francesa Vivendi.

Rosa Cullell
Directora general de la CCMA
TV3 la va encertar en el seu moment a l'aguantar la pressió del Barça i no pagar els 29 milions d'euros que li reclamava per drets de televisió, que ahir va desemborsar Audiovisual Sport complint una ordre judicial.

Els dies vençuts

JOAN BARRIL

Mala sort

Avui parla de diners enormes que han desaparegut empastifant els polítics que els van acceptar o que els van regalar. La corrupció sempre deixa un rastre i sempre s'acaba pagant a les urnes. Però no cal que els diners siguin enormes. Existeixen un altre tipus de diners evanescents que provoquen en els contribuents una gasosa irritació. Es tracta de diners petits, però de resultats matusers. Si ara mateix una gran obra pública s'ensorrés, els responsa-

bles serien els enginyers i les empreses constructores. I únicament de manera subsidiària, l'Administració contractant veuria tocada la seva imatge. Però a vegades no és la gran obra la que s'ensorra, sinó el petit informe el que cau pel seu propi pes, la petita quantitat que justifica la badada dels polítics, l'encàrrec estèril sota el qual es camufla un finançament menut. Llavors és quan la suma d'aquests despropòsits acaba amb la millor imatge del governant.
Després dels informes oficials contractats a professionals externs al Govern, ha aparegut la notícia d'una loteria miraculosa. Es tracta de l'anomenada Combi 3, un joc d'atzar que havia de desplaçar la famosa 6/49 i que tenia en la seva concepció una magnífica eina reequilibradora de les rendes. Ni més ni menys que, a partir de certes quantitats, diuen els experts que els guanyats per al jugador eren superiors als guanyats de l'entitat administradora d'aquesta loteria. Això sí que és cosa de bruixeria, i no pre-

cisament de La Bruixa d'Or de Sort, on el propietari ja està fent exercicis per pagar-se una setmana a l'estació espacial. Per fortuna, els experts de les loteries es van adonar del desastre i la Combi 3 va ser retirada de la circulació al cap de quatre dies, tot i que darrere seu va deixar una important inversió tecnològica. Va ser qüestió de mala sort, que és el que fa anys que arrossega la Conselleria d'Interior. Mala sort en l'encàrrec i mala sort en el final de la Combi 3.
Però les loteries catalanes fa 25 anys que funcionen. I fa 25 anys que socialistes i iniciatius van carregar contra la creació de les loteries catalanes. La fundadora de CDC, **Maria Rúbies**, llavors diputada del partit de **Jordi Pujol**, va decidir dimidir abans que acceptar tant sí com no els jocs d'atzar impulsats des del Govern català. És bo de recordar que aquells que aleshores anatematitzaven la Loto, avui la continuen desplegant i barrejant. Fa mal al cor el fons de la qüestió i també la matusseria.

Elogi de la nodrissa

En temps de crisis bancàries, algú ha tingut una idea d'estalvi necessari. Es tracta d'estudiar la possibilitat de crear un banc de llet materna. Els beneficiaris d'aquest banc serien els nens prematurs les mares dels quals no poguessin alimentar-los de forma natural. La llet materna, convenientment conservada, serviria per a les primeres setmanes de vida dels noutats. Es tractaria de llets de mares diferents, excedents d'aquest miracle que dóna nom a la nostra espècie. Penseu que això de la llet de mare de substitució està inventat des que el món és món. Fins i tot existeix una paraula que la defineix i que és *nodrissa*. Em diuen que les nodrisses, al primer món, han caigut en desús i que ni la crisi les ha ressuscitat. Però sempre serà més reconfortant per al nou lactant saber que ha seguit el camí de l'espècie en lloc de descobrir algun dia que deu la seva supervivència a una cosa anomenada *banc*. =